

TIGGING: Nok en gang blusser debatten om et nasjonalt tiggeforbud opp.

ILLUSTRASJONSFOTO: STIAN LYSBERG SOLUM/NTB SCANPIX

Klingende mynt i lykkelandet

Mens tiggernes pappkopper står tomme, høres en ubehagelig klirring når én etter én slår politisk mynt på mennesker i dyp krise.

BENTE R. GRAVKLEV

Debattredaktør

KOMMENTAR

Twitter: @dagsavisen

Så er vi her igjen: I nok en debatt om hvorvidt vi skal kriminalisere fattigdom, og om vi skal innføre et nasjonalt tiggeforbud i vårt eget lykkeland.

Det styggeste i kjølvannet av NRK Brennpunkts dokumentar «Lykkelandet», som ble sendt tirsdag, må være hatreaksjonene som ble rapportert om fra Bergen dagen etter.

Ifølge politiet og ansatte ved Robin Hood-huset skal rumenske tiggere ha opplevd å bli trakassert, slått, sparket og spyttet på etter dokumentaren som tar for seg et rumensk miljø i Bergen, som driver med tigging, prostitusjon, narkotikasalg og tyveri. Penger fra tiggingen i Bergen går angivelig til

bakmenn og organisert kriminalitet, kunne Brennpunkt fortelle.

Hva som får folk til å reagere så hatefullt på dette kan vi bare spekulere i. Hadde man gått ut i gatene og trakassert narkomane tiggere etter en dokumentar om organisert kriminalitet i norske narkotikamiljøer? Jeg tror ikke det. For vi vet at selv om de kan være del av nettverk som bør bekjempes, så ligger det tragiske menneskeskjebner i bunnen. Og disse trenger hjelp, ikke spytt.

Tanken på å bli lurt, eller snyllet på, får åpenbart fram et raseri som kan bli svært skummelt når det utnyttes fra politisk hold. Og det er akkurat det som skjer nå. La oss trekke pusten og tenke oss om minst to ganger før vi kaster oss på hatbølgen mot tiggerne.

«I går fikk vi se sannheten med egne øyne om tiggerne, bakmennene og den organiserte kriminaliteten som har bidratt til å sende over 700 millioner kroner ut av Norge til Romania. Nå må det bli slutt på naiviteten som har

preget landet vårt altfor lenge». Blant innlegg om påskeferie, trilletur og babylykke tar innvandringsminister Sylvi Listhaug (Frp) på sin populære Facebook-konto til orde for et tiggeforbud. Fødselspermisjon til tross, hun er blitt såpass provosert av dokumentaren at hun rykker ut på Facebook. Og hun uttrykker seg med en språkbruk som sklir rett inn i mengden av tweets og Facebook-kommentarer som vil ha rumenske tiggere ut av Norge.

Vi husker den politiske debatten sist gang regjeringen foreslo et tiggeforbud, for drøye to år siden. Ikke bare skulle organisert tigging forbyes, men også medvirkning til tigging. Hva nå enn det er. – Mange reagerte på at regjeringens lovforslag var såpass kaldt, sa Senterpartiets Trygve Slagsvold Vedum til NTB i etterkant av at partiet sørget for at regjeringen ikke fikk stortingsflertall for forslaget.

Og kaldt er stikkordet når vi ser reaksjonene på Brennpunkt-dokumentaren. I stedet for å synes synd på kvinnen som sitter livredd på hemmelig adresse etter å ha brutt ut av et prostitusjonsmiljø, er det tiggingen og muligheten for å få disse menneskene ut av Norge som virker å stå høyest på agendaen. – Hvis det er vilje i Stortinget nå, har regjeringen et forslag vi kan komme med raskt, sa statsminister Erna Solberg (H) til NRK onsdag.

Og Frps Ulf Leirstein og Harald Tom Nesvik hadde allerede onsdag formiddag hakket ut en kronikk med tittelen «Hvem er overrasket?» på NRK Ytring. Politikerne i regjeringspartiene er påfallende effektive og utnytter folks raseri mot tiggerne.

Brennpunkt-dokumentaren viser ofre for menneskehandel, et Romania som sliter med en enorm svart økonomi, den skildrer mennesker som utnytter andre, og såkalte bakmenn som fremstiller seg selv som «storkarer» på Facebook. Og den viser barn som er etterlatt i månedsvis i Romania uten foreldre som sørger for at de kommer seg på skolen. Det tegnes et nitrist bilde av sosiale ulikheter.

I møte med dette er det helt naturlig at vi reagerer. At vi kjenner på følelsen av sinne og avmakt. Var det riktig å gi tjuekroningen til tiggeren utenfor T-banestasjonen? Da kan det føles velkomment og lettende at noen viser handlekraft. Men at nok et forsøk på innføring av tiggeforbud skal være svaret på vår følelse av maktesløshet i møte med global menneskehandel og organisert kriminalitet, blir fullstendig feilslått. Det kan godt hende at færre rumenere velger å ta turen til Norge, men det betyr ikke at den økonomiske nøden opphører. Vi slipper bare å forholde oss så mye til den.

bente.rognan.gravklev@dagsavisen.no